

Economic Policy Reforms
Going for Growth - 2006 Edition

Summary in Norwegian

Finanspolitiske reformer
Going for Growth - 2006-utgave

Sammendrag på norsk

Sammendrag

I de siste to tiår har avstanden i levestandard mellom lederne på området og flere andre OECD-land, bl.a. Japan og enkelte kontinentaleuropeiske land, økt ytterligere. Men samtidig har den potensielle veksten bedret seg i andre OECD-land. Denne forskjellen gir nyttige politiske leksjoner i hvordan man best stimulerer varig vekst i levestandarden.

Den første utgaven av *Going for Growth*, som ble publisert for ett år siden, gjorde rede for noen av disse leksjonene. Den innførte en ny form for økonomisk overvåking basert på referansetester, som utfyller OECDs veletablerte lands- og sektorspesifikke studier. Et sett med fem politiske anbefalinger er blitt utmeislet for hvert OECD-land, på bakgrunn av strukturelle politiske indikatorer med en godt identifisert kobling til økonomiske ytelser, i tillegg til den detaljrike kompetansen i OECDs komiteer og stab.

Forrige års utgave la hovedvekten på sysselsetting og produktmarkeder. Denne andre utgaven følger opp fremskrittet som har vært gjort på disse områdene. I tillegg utdypes den indikatorene som underbygger arbeidet med strukturell overvåking slik at man tar høyde for innovasjonsstimulerende politikk, som nå lenge har vært anerkjent som en av viktigste drivkreftene for vekst. I samme ånd, men mer forsøksvis, ser forfatterne av denne utgaven av *Going for Growth* på hvordan aktivitetsregulering på dette området virker inn på økonomisk vekst. Til slutt tar de noen skritt bakover for å drøfte målestokken på suksess som benyttes i overvåkingsprosessen.

Kapittel 1 inneholder en oversikt over fremskrittene som forskjellige land har realisert det siste året ved å treffe tiltak på linje med de politiske prioritetene som ble identifisert i 2005-utgaven av *Going for Growth*. I dette kapitlet undersøkes utviklingen av politiske reformer med sikte på å forbedre produktiviteten og bruken av arbeidskraften, med følgende nøkkelkonklusjoner:

- Når det gjelder politiske prioriteringer for økt produktivitet, er de tilsvarende tiltakene nå underveis eller er allerede truffet for å lette kontrollene ved inngangen på produktmarkedene og redusere andre konkurransebegrensende reguleringer, styrke

opplæringen og reformere forskjellige andre politiske områder som har konsekvenser for produktiviteten i arbeidslivet.

- Når det gjelder bedre bruk av arbeidskraften, har det i de fleste tilfellene verken blitt innført eller planlagt noen reformer på linje med de identifiserte politiske prioriteringene – dette gjelder spesielt landene i Europa. For eksempel foretas det få skritt for å redusere det fortsatt høye indirekte skattetrykket på arbeidsaktivitet over bestemte aldre, skattekiler og minimumsbeløp for arbeidskostnader. En tendens i retning av reform kan derimot observeres innen systemene for invaliditets- og syketrygd.

Oversikten er basert på notater for hvert OECD-land (og hele EU), som inneholder ytterligere detaljer om utviklingen innen hvert av de fem spesifikke prioriterte områdene (*kapittel 2*). I tillegg til lovvedtak og andre reformbeslutninger viser notatene om hvert land enkeltvis at man befinner seg på et tidlig stadium i reformene, med f.eks. regjeringkunngjøringer og lovutkast som forelegges parlamentene.

Kapittel 3 inneholder en sammenligning mellom landene når det gjelder innovasjonsfremmende tiltak og resultater. Her sammenlignes også de politiske feltene som virker inn på disse resultatene. Innovasjon har lenge vært en nøkkelkilde til økning av materiell levestandard, men resultatene av tiltak til fordel for innovasjon er ofte svært usikre, og fordelene for samfunnet som helhet kan bli større enn fordelene for næringslivet. For å stimulere innovasjon har regjeringene derfor innført forskjellige tiltak, f.eks. finansiell støtte til private FoU-prosjekter og finansiering av forskning i offentlige institusjoner. Patentlover og andre lovpåbudte tiltak gir forskerne tidsbegrensede, eksklusive rettigheter til utnyttelsen av deres oppfinnelser.

I senere år har politikernes oppmerksomhet først og fremst vært innrettet på å øke effektiviteten til disse og andre tiltak, for å gi innovasjonssystemene større slagkraft. Dette har medført finjusteringer av virkemidlene for FoU-finansiering, samt iverksettelse av politiske prosedyrer som styrker samspillet mellom offentlige forskningsorganisasjoner og industrien.

Analysen av de viktigste innovasjonsstimuli, som gjennomgås i *kapittel 3*, er blitt benyttet for å identifisere en gruppe landsspesifikke politiske anbefalinger som har som formål å fostre innovasjon. Disse anbefalingene for alle OECD-land er formulert i individuelle notater om hvert enkelt land, gjengitt i *kapittel 4*. Samme metode er blitt anvendt når det gjelder sysselsetting og produktmarkeder: Identifiserte svakheter i de politiske kontekstene kombinert med lave innovasjonsytelser eller svakheter i de faktorene som virker umiddelbart bestemmende på innovasjon (som f.eks. ferdigheter eller finansielle betingelser) er tatt med for å antyde at det trengs reformer for å komme nærmere best praksis på området.

Følgende mønster danner seg når man ser på innovasjonsresultatene og de identifiserte politiske anbefalingene:

- Ledende innovatører er de nordiske land, USA og Japan. De fleste av dem hadde en sterk vekst i produktiviteten i det siste tiåret (unntatt Japan). Og de fleste av disse landene har en høy prosentandel av personer med høyere utdanning. Flere av dem står overfor utfordringen med å fremme innovasjon innen tjenestesektoren.
- På den andre enden av innovasjonsspektret kreves det forbedringer i utdanning i Sør-Europa og sterkere konkurranse på produktmarkedet i Mellom-Europa.

- Engelsktalende land utenfor USA ligger midt på treet – her har produktivitetstelsene generelt sett vært gode. Disse landene har en felles utfordring i å styrke båndene mellom offentlig forskning og industrien.
- Tendensen i de øvrige landene – særlig Frankrike og Tyskland – er en innovasjonsevne over gjennomsnittet, men med behov for å styrke høyere utdanning. De fleste av disse landene kan også forbedre avkastningen av de finansielle tiltakene som er truffet for å støtte FoU i den private sektor.

Kapittel 5 kaster lys over sammenhengen mellom regulering av finansmarkedet og økonomisk vekst. Det viser seg at finanssystemene varierer vesentlig i OECD-landene når det gjelder global størrelse, struktur og graden av konkurransepress på bank- og verdipapirmarkedet. I en viss utstrekning gjenspeiler disse variasjonene forskjeller i de regulatoriske forutsetningene. Regulatoriske kontekster som opprettholder overdrevne begrensninger på konkurransen på banksektoren eller gir investorer på verdipapirmarkedet for svak beskyttelse, hemmer utviklingen av finanssystemer, og dette gir svakere økonomisk vekst. I dette kapitlet gjengis konklusjoner fra empirisk analyse som viser at sektorer som er mer avhengige av ekstern finansiell vekst, vokser raskere i land der lovverket i større grad bidrar til finansiell utvikling.

Kapittel 6 vurderer i hvilken grad BNP per innbygger er et adekvat kriterium på generell velstand. Andre nasjonale regnskapsmål hevdes å være egnet til dette, men de er ikke klart tilgjengelige og er uansett nært knyttet til BNP i de fleste OECD-land. Illustrerende beregninger der BNP "utvides" til å omfatte fritid samt inntektsdeling innen familien og der det tas hensyn til distribusjon, gir hovedsakelig den samme rekkefølgen mellom landene som BNP per innbygger. Globalt sett er BNP per innbygger fortsatt et avgjørende kriterium for alle evalueringer av velstand, men det må utfylles med andre målinger for å gjøre bildet komplett.

© OECD 2006

Denne oppsummeringen er ingen offisiell OECD-oversettelse.

Denne oppsummeringen kan reproduseres hvis OECDs copyright og originalens tittel angis.

Flerspråklige oppsummeringer er oversatte utdrag av OECD-publikasjoner opprinnelig utgitt på engelsk og fransk.

Disse er gratis tilgjengelige på OECDs Online Bookshop

www.oecd.org/bookshop/

For ytterligere informasjon, ta kontakt med OECD Rights and Translation unit, Public Affairs and Communications Directorate.

rights@oecd.org

Fax: +33 (0)1 45 24 13 91

OECD Rights and Translation unit (PAC)
2 rue André-Pascal
75116 Paris
Frankrike

Besøk vårt nettsted www.oecd.org/rights/

